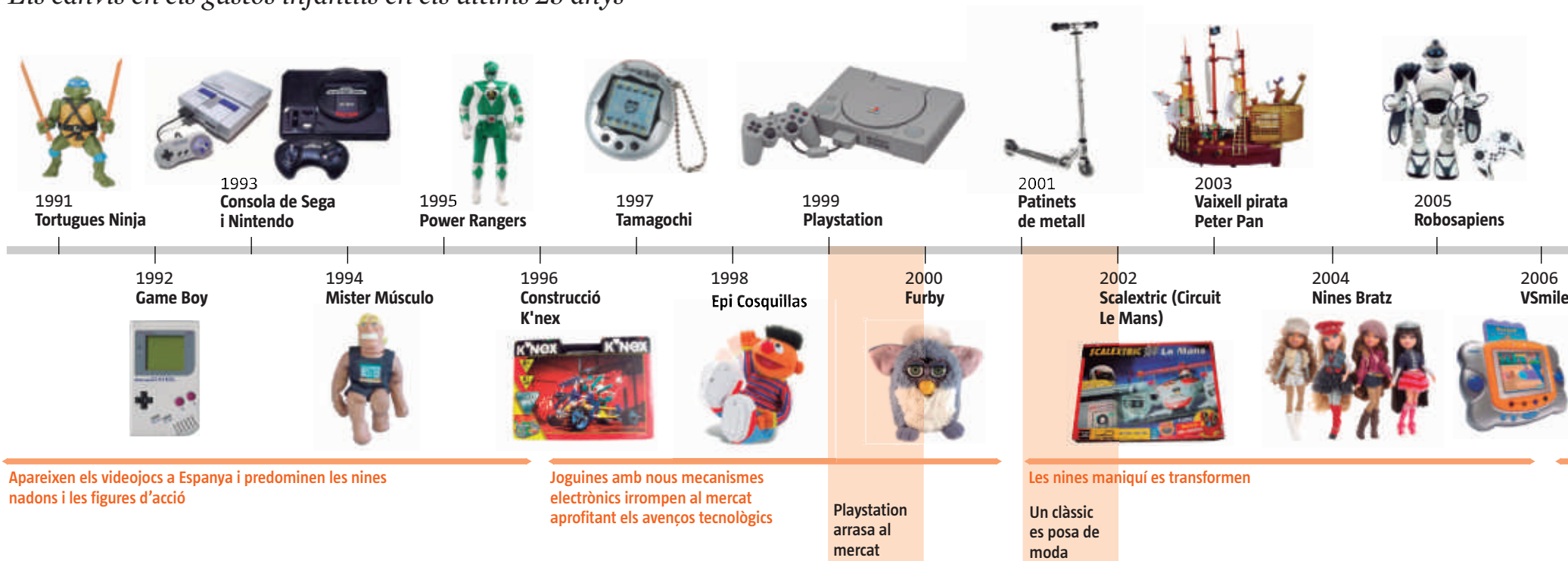

Tendències

Canvis clau en la infantesa

Els canvis en els gustos infantils en els últims 25 anys

FONT: Guia Jocs i Joguines AIJU 1991-2015

“Tinc vuit anys i ja no en vull, de joguines”

El rang d'edat en què els nens s'interessen per les nines i els jocs tradicionals torna a baixar

MAYTE RIUS
Barcelona

El qui tenen fills en aquesta franja d'edat ho hauran comprovat. Cada vegada els nens juguen menys anys amb joguines, i a partir dels 9 o 10 ja no tenen interès a demanar-los als Reis d'Orient. I si parlem de nines i altres joguines molt tradicionals, el rebuig –almenys en públic–, comença abans, els vuit. Les joguines es consideren cosa de criatures, i els nens d'avui es fan grans molt joves, entre altres raons perquè els mateixos pares i adults que els envolten els inciten des de petits que es comportin de forma més seriosa, mesurada i adulta. A això s'hi suma que els models que els proporcionen les sèries i els cantants de moda, fins i tot en la roba que fan servir, són una rèplica del món dels adults, de manera que tot els impulsa a fer-se grans molt aviat, la qual cosa repercuteix en l'ús de les joguines.

El fenomen no és nou. A començaments dels anys 90 ja es va observar un descens a la franja d'edat en què els nens s'interessen per les joguines a conseqüèn-

cia de la irrupció de les consoles i els videojocs. Però els especialistes en la matèria asseguren que ara el rang d'edat ha tornat a baixar. “Amb l'auge de les tauletes s'ha produït una reducció més acusada perquè els nens entren al món de la tecnologia abans, a edats molt primerenques, i el joc amb joguines tradicionals queda relegat als més petits, cosa que, al seu torn, està portant als fabricants a centrar la seva oferta en aquestes edats més baixes i el resultat és que també les joguines s'infantilitzen”, assegura Maria Costa, responsable del departament de pedagogia de l'Institut Tecnològic de Producte Infantil i Lleure (AIJU) i coordinadora de la seva Guia de la Joguina, que aquest any ha analitzat l'evolució de la joguina i del joc infantil al llarg dels 25 anys de vida d'aquest organisme.

Explica que durant aquest període la franja d'edat en què els nens s'interessen per joguines també ha oscil·lat en funció de la joguina que es posava de moda. “A Espanya tradicionalment s'havia jugat amb nines sense problemes fins als 11-12 anys, però després va baixar fins als 8 o 9, i quan es van posar de moda les

Bratz o les Monster High va tornar a pujar la demanda fins als 11 anys, per tornar a caure així que va passar el furor d'aquestes nines i va baixar de nou fins els 7 anys amb la princesa de Frozen”, exemplifica la pedagoga. I afegeix que el passa mateix amb les

LES RAONS

Les sèries, la moda i els pares inciten a fer-se grans des de molt petits

construccions: “El 2014, els muntatges de Star wars de Lego van tenir èxit i van captar públic de 9 a 11 anys, però són repunts puntuals”.

Psicòlegs, pedagogs i sociòlegs que segueixen l'evolució del joc asseguren que avui l'únic lloc on

POC ÚTILS

El pati de l'escola és gairebé l'únic lloc de joc entre iguals, però no s'hi emporten joguines

EL MÉS POPULAR: LA PATRULLA CANINA

■ Els productes de la Patrulla Canina són les joguines més populars d'aquest any. Ho diuen els algorismes d'Amazon que mesuren la popularitat de les joguines més demandades a Nadal (la Patrulla Canina ha passat de la posició 146 el 2014 a liderar el rànquing) i molts pares i mares que fa setmanes que peregrinen per botigues i webs a la recerca dels articles de la sèrie televisiva, alguns

dels quals estan esgotats des de fa temps. Els jocs vinculats a les pel·lícules Frozen i Star wars són els següents en popularitat i figuren en el top ten de vendes d'El Corte Inglés o Toys R Us. En el cas d'aquesta última, el més venut és el Falcó Mil·lenari de Lego Star Wars, i a El Corte Inglés encapçalen el rànquing la Patrulla Canina i les nines de Descendientes de los Villanos.

sobreviu l'esperit infantil de sempre i es juga entre iguals –sobretot a les ciutats– és el pati de les escoles, i allà no s'emporten joguines, de manera que als nens no els resulten tan útils i en canvi els atreu tenir allò que tenen els grans: l'ordinador, la tauleta o el mòbil.

L'estudi d'AIJU fa palès que, a més de perdre abans l'interès per les joguines, els nens d'avui tenen menys temps per jugar que els de fa 25 anys, que entre deures i extraescolars pràcticament només juguen els caps de setmana i que els seus jocs són molt més sedentaris.

“El temps de lleure i de joc infantil cada vegada és menor i a més hi ha molts nens que no tenen parells per jugar perquè un percentatge molt elevat són fills únics, i això, unit al model de societat en què vivim, ha fet que els jocs de carrer i tradicionals s'hagin canviat per jocs més sedentaris, amb joguines que es poden utilitzar en espais i temps reduïts, i per l'ús de tecnologia, la qual cosa està transformant la socialització infantil a través del joc”, explica Jaume Bantulà, professor i investigador de Blanquerna-URL i membre de l'Observatori del Joc Infantil (OJI).

Emfatitza que “abans el que els nens feien en sortir de l'escola era jugar amb altres nens, i ara la seva agenda està carregada d'activitats extraescolars utilitàries, inclosos l'esport, que en comptes de ser una activitat física i lúdica és una cosa una mica reglada, de manera que els nens no tenen marge per jugar amb altres nens en un joc lliure, en el qual no se sentin vigilats ni observats”.

Pel que fa a això, Maria Costa explica que avui dia els adults som menys sociables per les circumstàncies i el ritme de vida que portem i perquè volem viure el nostre espai de forma independent, i això es tradueix que els nens viuen molt aïllats, sobretot a les ciutats.